

eius ostendunt fatalis ordinis firmitatem, quasi oporteat mobilium progressionem ab ipsa motoris immobilitate regi, atque ordinari. Sedium uero paria interualla iustam, tum inter fata, tum per fata distributionem fieri euidenter ostendunt. Vestes albae tum factorum naturam inuolaram ostendunt, tum innocentem. Non enim agit uniuerso malum, quod ab optimo uniuersi duce depēdet. Corona describit imperium. Cantare est, per temporum interualla, ea congruitate digerere singula, qua diuina mens, momento quidem intuens temporibus dirigenda praescribit. Hinc fit, ut Parcae omnes temporanea cantent. Et cur Lachesis praeterita, Clotho praesentia, Atropos uero futura? Respondet Proclus, in praeterito quidem tria tempora cogitari. Nam & praeterisse iam dicitur, & quandoque fuisse praesens, & antequam praesens esset, fuisse futurum. In praesenti uero ipsum cogitari praesens, quod prius fuerat, & futurum. In futuro denique futurum duntaxat agnoscitur. Post haec uero declarari praecipuam esse Lachesium. Secundo dignitatis loco Clotho. Tertio Atropos. Verum cur nam Parcae globos tractant manibus, mater uero nequaquam? quoniam istius animae uires cognatiores globis sunt, quam animae ipsius substantia. Cur item Lachesis gemina tangit manus? quia in exordio, & medium continetur, & finis. Cur deinde Clotho ampliorem, & ab extrinseco tangit ambitum atque dextras? Atropos autem angustiores ab intrinseco, atque sinistras? Quia euolutio uita per media, & ab extrinseca exorditur causa, & amplior est contingit quoque prosperior. Ineuitabilis autem terminus, & ab intrinseca iam prouenit proprietate concepta, & definit in angustum. Adde quod clam surrepit, & ut plurimum contra uotum. Quod autem Parcae inquit, coelum intermissione quadam temporis tangere, ne putes fatales mundanae animae uires modo regere mundana, modo non regere. Si enim mutabilitas sit in fato, cuius propria immutabilitas ipsa est, nihil fingi poterit non immutabile. Plato igitur humano quodam more, atque sermone diuina pingens officia, inuenire uult, fata partim res ipsas tractare, partim uero nequaquam: tum quia mundanae uitae, ipsa suae integritatis dignitate consistens, actionem suam rebus gubernandis accommodat, ac uicissim dum accommodat non miscetur: tum quia temporalem in operibus uicissitudinem exhibent, & quam intermissionem in operatione sua dicuntur habere, non in se quidem, sed in effectu demonstrant: tum quia naturalia quidem tractat, super naturalia non attingit. Quae enim ad rationem puram liberamus, uel ad diuinam intelligentiam fato superiorem pertinent, minime tangit. Talia enim ad sublimem Dei prouidentiam coelesti fato superiorem merito quodam ordine reducuntur. Similiter in Politico scribitur, mundanas alias a fato, alias a prouidentia regi: non quia intermissa quadam uicissitudine temporum fiat eiusmodi commutatio: sed quia quotidie quadam sub fato fiant, quadam per prouidentiae leges super fatalem seriem disponantur. Accedit ad haec, quod animae nostra, alias in prouidentia sunt omnino, alias prorsus in fato, alias in utroque simul. Cum enim expedita tantum mente contemplatrice uiuunt, in prouidentia solum, penitusque bibere uiuunt. Cum uero in uegetali parte, ad corpus hoc inclinatio inualescit, atque ad imaginationem, usque talis inclinatio propagatur, ad fatum iam declinantes, pariter a libertate degenerant. At dum composito corpori coniunguntur, iam in ipsum corporis sui fatum sese mergunt, minusque admodum pristinae retinent libertatis. Denique postquam affectus corporeos in habitum contraxerunt, fato iam funditus obruntur, omni libertate priuatae. Quae ritur quam ob causam, hic animae naturali quodam instinctu ad Lachesium uideantur accedere. Profecto in generali natura, corporeae machinae omnium sunt semina specierum, certis non solum formis & modis, sed temporibus quoque pullulatura. Quinetiam in propria qualibet, & cuiuslibet speciei naturae similis quidam est seminalis ordo, sed ad speciem propriam pertinens propagandam, atque seruandam. Similis & in quolibet sub specie individuo fomes procliuitasque ad singula modis temporibusque propriis producenda. Tres haec naturae deinceps ita dispositae sunt, ut individualis sequatur specialem, specialis simul & generalem, adeo ut plurimum, quod ex unius natura est, pariter ex alijs, & particularis naturae cum uniuersa consentiat. Eadem ferme ratione se habet fatum, id est praefiguratio quadam rerum explicandarum, tum in ipsa mundi anima, tum in duodecim sphaerarum, & siderum animabus, tum etiam in animabus iam, quasi partem